

Gegroet o Kruis, onze enige hoop !

Tot vroom aandenken aan

DE HEER

HENRI VEKEMAN

echtgenoot van Mevrouw

MARIE EEMAN

geboren te Dworp, op 29 april 1917 en godvruchtig overleden in de St. Elisabethkliniek te Zottegem, op 7 maart 1974, gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken en de Pausselijke zegen.

OUDSTRIJDER 1940-1945.

De families VEKEMAN, EEMAN,
DEMOL en VAN HECKE,

zijn zeer erkentelijk om uw blijken van
kristelijke deelneming en danken U.

Druk. DE VOS

Vader is gestorven ; moeder en kinderen voelen diep in hun hart de pijn om het pijnlijk verlies. Wat was hun vader goed voor hen ! Mensenwoorden zijn hier zo hulpeloos ; - voor de dood worden wij allen stil en spraakloos. Vader had een taai wilskracht, - veel vermag de geneeskunde - moederwee en kinderbee... Niets mocht helpen.

Hij was een man uit één stuk, eerlijk en oprecht, minzaam in zijn omgang, gedienschtig voor iedereen, vlijtig en werkzaam zolang de krachten het toelieten. Hij was gelukkig in zijn bedrijf en in zijn welvarend gezin... Hij mocht samen met moeder tevreden zijn over zijn kinderen ; ze voelden het aan : « God heeft ons een goede vader gegeven ; ze deden gaarne wat hem aangenaam was. En nu is het meteens zo helemaal anders geworden... Alleen kristene onderwerping aan de H. Wil van God kan hier troost en zegen brengen.

Echtgenote en kinderen, gij weet hoe ik U bemind heb ; ik moet U helaas te vroeg verlaten, doch mijn troost weze ook de Uwe ; wij blijven elkaar helpen in ons samen bidden om Gods zegen in alle levensomstandigheden. Ziet moeder nu dubbel gaarne, het zal haar helpen ook deze beproeving moedig en vol overgave te dragen.

Familie en vrienden, ik reken ook op Uw gebeden vooral tijdens de Zondagmis opdat ik ook voor U weldra een voorspreker mag worden in ons aller Vaderhuis.

H. Hart van Jezus, zegen ons gezin.

Barmhartige Heer, geef hem de eeuwige rust.